

[Carlsen-Skiødt.]

er blevet forhøjet med ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Dette har jeg været med til at stemme for, idet jeg ikke har noget imod en rimelig Forbedring af Lønsatserne. Præsterne fik et beskedent Tillæg ved Lønrevision i 1927, og derfor mener jeg ikke, at der bør foreslaas nogen Forhøjelse for dem, og det er der da heller ikke fremsat Ønske om fra Præsternes Side. Men jeg synes daarligt, man kan forsvare ud fra et Retfærdigheds Synspunkt og sammenlignet med andre Tjenestemænd at kræve en Nedgang i Lønningsmassen for Præsterne.

Nu vil den højtærede Kirkeminister maaske sige, som han før har sagt, at Kirkeskatten er meget høj. Ja, den er ca. 4 Mill. Kr. aarlig, altsaa ca. 1 Kr. pr. Indbygger. Men dette er jo et meget ringe Beløb ved Siden af de 700 Mill. Kr., som Befolkningen aarlig betaler i Skatter til Stat, Amt og Kommune. Nej, det er ikke Kirkeskatten, der virker trykkende; det er helt andre Skatter, Samfundet føler som trykkende Byrder.

Til Slut skal jeg blot udtale, at det konservative Folkeparti er rede til at gaa ind i en velvillig og saglig Drøftelse af Præsternes Lønningsforhold og hvad dertil knytter sig. Jeg vil da ogsaa tro, at det vil være muligt under Udvalgsbehandlingen, som jo er nødvendig, at naa til et Resultat, som den danske Folkekirke kan være tjent med.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, som var Ordfører for Socialdemokratiet, gjorde den Bemærkning, at disse Lovforslag skulde drøftes i Lønningsudvalget. Nu kan man maaske mene, at det i og for sig er ligegyldigt, i hvilket Udvalg et Lovforslag drøftes; men Forholdet er det, at Præstelønningslovene altid tidligere har været behandlet i et særligt Udvalg, maaske fordi Præsternes Lønningsvæsen er af særlig Karakter. Jeg vil gerne henstille til Ministeren og til Regeringspartierne, at Lovforslaget ogsaa denne Gang maa blive henvist til et særligt Udvalg.

Formanden: Det maa afgøres, naar Forhandlingerne er afsluttet.

A. M. Hansen: I Modsætning til den foregaaende Taler skal jeg afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, da jeg gaar ud fra, at disse mange forskellige Spørgsmaal allerlettest og i Virkeligheden kun lader sig behandle grundigt i et Udvalg. Jeg vil dog gerne sige til den sidste ærede Taler, det ærede

Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at jeg finder, det vilde være naturligt, at disse Lønningsforslag ligesom andre Lønningsforslag blev henvist til Lønningsudvalget.

Formanden: Jeg skal henstille, at man ikke drøfter Spørgsmaalet om Udvalg, før vi er færdige med Forhandlingerne.

A. M. Hansen: Jeg skal da undlade at komme ind paa en nærmere Begrundelse. Men i hvert Fald finder jeg det naturligt, at Folkekirkens Lønninger ændres i Henhold til de Ændringer, der nu er foretaget i Loven om Statens Tjenestemænd.

De to foreliggende Forslag har den Fordel, at der, efter hvad den højtærede Minister har udtalt, ikke kræves ekstraordinære Udgifter til deres Gennemførelse, og de har tillige den Fordel, at Præsteforeningens Repræsentanter, der har haft Lejlighed til at tale med ved Udarbejdelsen af disse Forslag, saa vidt jeg har forstaaet, har erklæret sig tilfredse med dem. Derfor mener jeg, at der i hvert Fald ved Sagens første Behandling ikke er megen Grund for os til at komme ind paa alle de mange Enkeltheder.

Jeg vil dog gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vejen. Det ærede Medlem sagde, at for ham var det af afgørende Betydning, at Udgifterne ikke øgedes ved disse Lovforslags Gennemførelse, disse Love skulde hvile i sig selv, hvad det økonomiske angaar. Ikke desto mindre udtalte det ærede Medlem saavel som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sig for Forhøjelse af den laveste Lønklasse. Jeg vil være villig til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal i Udvalget, men jeg vil dog gøre de Herrers opmærksom paa, at det ikke kan lade sig gøre at foretage en saadan Forhøjelse, naar de økonomiske Rammer skal opretholdes, uden at tage fra nogle af de andre Klasser. Det kan jo være meget godt, naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ved Omtalen af de københavnske Kirkebetjentes og Graveres Løn siger, at han gerne vil være med til en Forbedring af alle Lønsatser — det lyder i hvert Fald godt i de Mænds Øren, som skal have Lønningerne —, men hvorledes kan man gaa til at forhøje alle Lønsatser, naar man vil holde sig indenfor den økonomiske Ramme, som her er angivet?

Jeg kan ikke indse, at der er noget galt ved, at Præstelønningerne bygges op efter samme Princip som de øvrige Tjenestemandslønninger, og det, der er det grundlæggende Princip for den Tjenestemandsløn,